

въвреме трѣба да са залавямы за работа та. Най сгодно то време за туй е възрастъ тъ отъ 9-та до 12-та година, кога то умъ тъ не са е освободилъ ёще отъ фантазія та, но са намѣрва вече на преминуванье къмъ съзнаніе то.

На приготовително то преподаванье на исторія та подлѣжи начало то на сѣка велика историческа епоха, сички тѣ герои, и славны воители, велики тѣ царе и законодатели, реформаторы тѣ и государственны тѣ хора, като звѣзды отъ първа величина, сѫ дост҃тпни за погледы тѣ на народа. Тука принадлежать и Албрехтъ Дюреръ, Гайднъ и Геллертъ, като първенцы на нѣмска та живопись, музика и поезія. —

Голѣма та пogrѣшка на наши днешни исторически учебники е въ туй, че деветъ тѣ десеты отъ свое то съдѣржаніе пълняютъ съ сраженія, препирни за престолонаслѣдіе и съ разказы за разны династіи. Не е ли по полезно за ученика да познае добрѣ и да обикне нѣколко достойни нѣмски императоры, нежели да научва цѣла породица на съ нищо незабѣлѣжителни господари, кои то сички тѣ, като двѣ капки вода, си приличатъ единъ на другій? А вѣчна та война и безпрестанни тѣ кръвопролитія не ще ли исхѣбъятъ преждевременно и систематически чувствителността на ученика? Азъ не отричамъ, че война та най много, въ героически тѣ си проевяванія има много привлекателно за юноши тѣ, защо то въ война та най ясно са изсача сичко, що е велико и истинно че лѣшко, добродѣтели тѣ и пороци тѣ; но ако обрѣжемъ и половина та отъ сичко туй, то пакъ ще остане доста — и този остатъкъ ще произведе по силно дѣйствіе. Исторія та на цивилизація та, ако и да не трѣба да преобладава